

І гукому
наугайтесь,
И свого не
цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 61-63 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 227-4128
УКЦОСОУ: (201) 451-2200
(201) 227-5250
(201) 227-8281

PIK LXXXII Ч. 22 TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СІТИ І НЬО ЙОРК ЦЕНТІВ 20 СЕНТС СУБОТА, 1-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1975 No. 22 VOL. LXXXII.

Проголошення Дня Української Незалежності у Філадельфії

Фрагмент із церемонії проголошення Дня Української Незалежності посадином Філадельфії.

Філадельфія (І. С.). В дні 22 січня 1975 р. посадином міста Філадельфії Френк Л. Ріццо прийняв численну українську делегацію, яка провела з ним понад півгодини, хоча через те він спізнився на похорон місцевого радного і ближнього співробітника Сайботті. Українську делегацію очолювали члени Президії та Управи Відділу УККА у Філадельфії: д-р Іван Скальчук, голова, інж. Михайло Ніч — містоголова, Уляна Магуревич — пресоувій референт, д-р Вол. Чума, д-р Мик. Пенко та Мик. Ковальчук. У церемонії проголошення „Українського Національного Дня Незалежності“ взяли участь: Владика Василь „Лостин“, ред. Вол. Бісіль — представник В.О. УНРади, Мирон Баранецький, Богдан Казанівський, пані Стефанія Вовчак — ексекютивні урядовці „Провідіння“, Місцевий Відділ ОББУА репрезентували голова Мик. Алексевич та Вол. Рудавський. Місцевий Комітет Оборони Мороза репрезентували: mgr Уляна Магуревич — голова та пані: Дашіка Швед, Віра Лацик та Орися Гевко (теж голова 98-го Відділу США). Дябло та Даблю Сі Ей Ю. Рівнож службовики телевізії Гевік, голова, Українську

Урочистість проголошення Дня Української Незалежності в Нью Джерзі

Трентон, Н. Дж. (З. М.). Вже від ряду років Українська Громада стейту Нью Джерзі в січні збирається тут у стейтовому капітолі для святкового відзначення роковин проголошення Незалежності й Соборності України — 22-го Січня. Цього року у вівторок, 21-го січня, вже довго перед полуднем зібралась в канцелярії губернатора членські представники Українських Церков, Відділів УККА й багатьох організацій з цілого стейту під проводом голова Координаційної Ради Відділів УККА мгра Ярослава Рака й очікували приходу губернатора.

Саме підписання було назначено на годину 12:00 полудне. При губернаторському столі засіли — Єпископ УПЦеркви Владислав Марко, парох УКЦеркви в Трентоні о. Володимир Грабець, священник УПЦеркви о. Богдан Желехівський і о. Микола Галета, віцепрезидент УККА Посп Лісогір і голова КРВ УККА мгра Ярослав Рак. Всі присутні представники української громади, між ними багато молоді, усталися довгим рядом перед столом. На залі було тихо — святково. Хоч крім урядовців, на залі було 56 осіб, всі в поважному настрої очікували хвилини, коли через двері з приватного бюра вийде губернатор Брейдан Бірн. Точно в 12-й годині вполудне увійшов губернатор на залю. Віцепрезидент УККА И. Лісогір представив присутніх. На обличчі губернатора було аудіо приємне здивування такою чисельністю присутніх. Він, стоячи, урочисто відчитав прокламацію, проголошуючи 22-го Січня Днем Української Незалежності в стейті Нью Джерзі. Підписуючи прокламацію, до кожного речення вживав інше перо, яке відтак давав представникам організацій. В час підписання робили зміжки представники преси й приватні особи.

ЦІЄІ НЕДІЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ В НЬО ЙОРКУ КОНЦЕРТ ГАННИ КОЛЕСНИК

Нью Йорк. — Вже цієї неділі, 2-го лютого ц.р., відбудеться тут в залі Тоні голд — 113-123 Вест 43-я вулиця (між Бродвеєм і 6-ю евеню) о год. 5:30 вечора другий з черги самостійний концерт нашої ще недавньої солістки Київського театру опери і балету меццо-сопрано Ганни Колесник. Перший концерт Ганни Колесник в цьому місті, як відомо, відбувся ще 27-го січня 1974 р. при щирій вповненій залі Гантер колледжу. Правда цей перший концерт, без уваги на його фахову високу оцінку, був радше своєрідною містсько-національною імпрезою і триумфальним привітанням мисткині, яка вирішилася режисером привілеїв і слав, вибрала волю для вільної прослави української пісні і української культури взагалі. Після триумфального і під містським оглядом дуже вдалого концерту в Нью Йорку, наша землячка відбула велике концертне турне по Америці і Канаді, несучи

У КИЄВІ ПЕРЕВЕДЕНО ПОГРОМ УКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ

УКРАЇНКИ НЬО ДЖЕРЗІ МАЛИ ЗУСТРІЧ З ВІЦЕПРЕЗИДЕНТОМ РОКЕФЕЛЛЕРОМ, ВРУЧИЛИ ПЕТИЦІЮ В СПРАВІ В. МОРОЗА

Моррістави, Н. Дж. — Група українських жінок, які є членами Республіканського Клубу повіту Морріс, звернулася із спеціальним проханням в справі Валентина Мороза до віцепрезидента Нелсона Рокфеллера під час його короткого побуту в діловому Нью Джерзі в середу, 29 січня. Українські жінки, зодягнені в стилізовані українські строї, були частиною великої групи мешканців цих околиць, які вітали Н. Рокфеллера на льотевій в Морріставі. Уліта Ольшанівська, як повідомляє місцевий „Дейлі Рекорд“, вручила Віцепрезидентові петицію з проханням „допомогти спасти життя Валентині Морозові“ в кількох реченнях поінформувала його про акцію в обороні цього українського інтелектуаліста. Н. Рокфеллер, інформус „Дейлі Рекорд“, прийняв петицію, заявляючи, що він розгляне цю справу при найближчій нагоді та зробить все що зможе.

Крім звідомлення про цю коротку зустріч на льотевій, газета помістила велике фото Н. Рокфеллера в момент, коли він приймає петицію з рук У. Ольшанівської. У. Ольшанівська є студенткою першого року в Менгеттес Скул оф Мюзік та від минулого літа працює інтенсивно в рамках місцевого відділу Комітету Оборони Валентина Мороза. П. Батко, Ігор Ольшанівський, є координатором цього комітету на стейт Нью Джерзі. В результаті заходів І. Ольшанівської та інших членів комітету, рад конгресменів цього стейту внесли резолюцію в Конгресі ЗСА в обороні В. Мороза, Леоніда Плюща та інших українських політичних в'язнів. Минулої тижня конгресмен Джозеф Мініш повідомив листово І. Ольшанівського, що він поновив нову резолюцію в обороні Мороза, з уваги на те, що резолюції внесені в попередньому році новий конгрес не розглядає. Комітет робить заходи, щоб і всі інші конгресмени стейту Нью Джерзі знову внесли такі резолюції.

В СОВЕТАХ ЗАМІСТЬ ТОВАРІВ ПРОПОНУЮТЬ „КОМУНІСТИЧНУ ІДЕЮ“ І „СОЦІАЛІСТИЧНИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ“

Москва. — Вазуючись на статті-звернення, поміщені в останньому числі місячного журналу „Плянновое хозяйство“, корреспондент газети „Нью Йорк Тайме“ Джеймс Ф. Кларіті каже, що А. Смірнов, керівник „Госплану“, гостро критикує зусилля багатьох консументів, які домагаються все більше й більше продукції товарів широкого вжитку, та зверста увагу плановикам, що така настанова покупців може спричинитися до того, що громадяни СССР стануть „жадними, самозакоханими, залежними й ідеологічно невідпорними“. Треба вважати, — каже Джеймс Кларіті, — що надрукованою статтею, призначеною в першу чергу для плановиків, бо подібного змісту статтей майже не читає пересічний читач, уряд признається публічно до провалу власного господарського плану, в якому було передбачено збільшення продукції товарів широкого застосування, чого ввесь час домагались консументи. В статті Смірнова виразно і недвозначно відзначається, що „помімо збільшеної продукції товарів широкого вжитку, попит на деякі товари так збільшився, що продуцентів, тобто держава, не змогли задовольнити бажання населення“. Зрештою — каже автор статті, — „де й так вишло б на шкідливу сторону консументів, бо одностороння зацікавленість все новими й новими товарами може викликати соціальну хворобу таку, як індивідуалізм, егоїзм та залежність людини від предмету“. Стаття закінчає цитачі позбавитися тих „капіталістичних навичок“ і постійно пам'ятати „про ідеологічну лінійку фронту“. Замість товарів, стаття пропонує „зміцнювати соціалістичний спосіб життя і сильніше сконсолідувати в кругом комуністичної ідеї“.

А. Смірнов, хоч і визнає, що в ЗСА існує найвищий індивідуальний життєвий стандарт, „однак злочинство, наркоманія, розводі, поширення психічних недуг все більше й більше зростають“. Тому автор засуджує західний спосіб господарювання, який doprowadив до конфліктів в економіці. Головною однак ціллю статті Смірнова треба вважати його критичне наставлення до загального планування у совєтській господарській системі. Він вважає, „планувати можна і треба тільки в межах спроможності виконання запланованого“. Преса при тому відмічує, що критикований Смірновим план, який провалиться, був прийнятий делегатами XXIV З'їзду компартії в 1971 році, зредований в 1972 р. і дискутований на Пленарній Сесії Політбюро в грудні 1974 р. Між іншим, на грудневому Пленумі рішено повернути до традиційних форм господарювання і на передове місце знову висунуто тяжку американську

Січневі Роковини в Сиракузах

Посадином міста Сиракуз Лі Александр ввечері очолює Відділу УККА д-рові Святославу Клофасу прокламацію, в якій проголошує 22 січня Днем Української Незалежності. На фото (зліва): проф. д-р Іван Гвоздз, о. шамбелан Василь Середюк, посадином міста Лі Александр, д-р Святослав Клофас, Уляна Клофас, Стефан Тинкіл, Христия Клофас, Ігор Годжак, о. протоієрей Павло Шперук, mgr Микола Дуплак, п. Михайло Мийкітин.

500 осіб відвідало студентський „Український вечір“ у Мейпледі в Сітон Голл

Мейплед, Н. Дж. (Л. К.). — У середу, 29-го січня ц.р., о год. 5-й вечора, тут в приміщенні Студентського Центру в Сітон Голл університеті, зібралася 500 осіб — українців і людей різних етнічних груп — на „Українському вечорі“, що його влаштував Український Студентський Клуб, очолюваний Патриком Дж. Гуляком з метою показати багатство української культури, представити побут України і містечтво та історію. На залі, на стендах виставлено: писанки, вишивки, мережі, гуцульську, політавську та трипільську кераміку (показову лекцію про мистецтво писанки представила С. Харченко), окремо влаштовано стенд, на якому були зміжки українських нелегалів, переліку

з найбільших католицьких університетів в Америці. О год. 8:45 наступила головна точка програми вечора — виступ танцювального 35-членного ансамблю „Верховинці“, який виконав ряд танців, як: „Вітасмо“, „Верховинці“, „Позавуень“, „Троптянку“ і „Голак“. Зокрема, за останній танок ансамбль відзначено бурхливими оплесками. Вандуристи, учні школи Володимира Юрєвича, Михайло Стоцький і Зенко Луцик відіграли на бандурах дві музичні композиції. Члени управи Українського Студентського Клубу, і поза ним, активно включилися в програму цього вечора. Цей же Клуб 23-го лютого ц.р. о год. 4:30 по пол., в аудиторії Архієпископа Волш, спонсоруватиме концерт солістки Київського Оперного Театру меццо-сопрано Ганни Колесник.

пери за те, що в Інституті працював З. Антоюк. Київська астрономічна обсерваторія: О. Шемана. Дрогобицький Педагогічний Інститут: Красівська, Ворончук, Чорний (ректор). Інститут Землеробства і Тваринництва в АН УССР (Обросино): Л. Рейбл та Г. (інвалід 2-ої групи, при обшукку знайдено самвидав). Видавництво „Наукова думка“: Черкаський (зав. редакцією), Покровська (зав. редакцією), гол. редактор Ю. Лазебник і три відповідні відділами — науки, культури та інформації — Пальчик (за виступ „На захист націоналіста“ М. Шестопала), Тарасенко (за опублікування схвальної реценції на черговий номер „Українського календаря“, що входить у Варшаві), Корєневич (за те, що категоріє спіямали його тому вісім років, як він від якимось пакет за дорученням І. Світличного).

В СССР выпустили почтовый значок на прославу ЧК

В Москві, як інформус „Нью Йорк Тайме“, безшумно випущено поштовий значок, яким уряд Совєтського Союзу бажає відітати 50-річчя горезвісного ЧеКа, (попередниці сьогодняшнього КГБ), інституції, агенти якої тільки за підрахунками західних спостерігачів і дослідників вбили сотні тисяч осіб. Нікто на Заході й не звернув би уваги на такий факт, якби не дискусія в американській

Сиракузи (Н. Н.). — У відзначення роковин проголошення Незалежності і Соборності України відбувся тут в дні 26 січня святковий концерт. На початку концерту Євген Гусак відчитав уривки з ІУ Універсалу. Святкову промову вголосив Євген Куріло з Вінгетмону. Він згадав чотирих наших визначних громадян — учасників визвольних змагань — д-ра Івана Заваликута, д-ра Івана Пощука, о. протоієрея Павла Шпірука й п. Івана Пігуляка. Маруся Зарічна і Стефа Годжак прийняли ім сивножові стрічки, а присутні на залі відіпали „Многад літа“.

Відомий наш оперовий соліст Лев Рейнарлович проспівав п'ять пісень. Солістові аккомпанював mgr Зиновій Савицький з Ютики. Рецитації „Прокляті роки“, „Віками ми до неї йшли“ і „ІУ Універсал“ виконали пані Галина Лісничка, Ніна Новохатська і Ніна Назаренко. Сумівський мандолиновий ансамбль, під орудою інж. Ореста Грицика, відіграв дві пісні. На концерті виступали молоденькі бандуристи Христа і Уляна Клофас, які відіграли „Київський вальс“ і проспівали „Коліскову“ К. Стеценка. На закінчення концерту ціла зала відіпала національній гимн.

преси про діяльність СІАйЕй, при нагоді якої один з дискутантів висунув це як один з аргументів, що в СССР уряд глуморфікує діяльність Служби Безпеки Совєтського Союзу, починаючи від Чехословаччини на сьогодняшньому КГБ. На доказ дискутант прислав редакції газети оригінальний значок, на якому напис „50 лет ВЧК-КГБ“. Значок видано в ціні 4 копійки.

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50 на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСО 65¢ в рік. За кожен зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Свобода".

P.O. Box 344 Jersey City, N.J. 07303

Приклад Філадельфії

Вашингтон, як столиця країни, може вважатися першим містом в Америці, а Нью-Йорк, як осідок Об'єднаних Націй, першим містом в світі. Але першим містом в думках і серцях американського народу завжди залишиться Філадельфія, це "Місто братньої любови", записане в історії як "Коліска Америки" та "Місто Перших". Тут бо другий з черги Конституційний Конгрес проголосив 199 років тому, Четвертого Липня 1776, Незалежність 3'єднаних Штатів Америки, тут також заплановано і вперше в історії "Давню Славу" — зоряно-смугастий американський прапор, щоб згадати тільки найважливіше.

У багатьох відношеннях значення "першого міста" має Філадельфія також для нас, українців в Америці. Тут бо мав свій перший осідок український католицький список, що поступово вело до створення митрополії УКЦеркви в ЗСА власне з осідком у Філадельфії, тут був і перший осідок митрополії Української Православної Церкви в ЗСА, а — поза нашими Церквами — чи не найбільше прославляв українську Філадельфію наш ЗУАДК, Злучений Український Американський Допомоговий Комітет. Коротко сказавши, Філадельфія була "коліскою" багатьох історичних починів, від Незалежності ЗСА починаючи, а на важливих українських установах і акціях кінчаючи. І коли мова про ці наші установи, наша Філадельфія знову стала прикладом у переважній справі: підготовки нашої участі у відзначуванні 200-річчя Американської Незалежності в наступному році.

На цьому місці вже багато разів згадувано про жалюгідне занедбаніє цієї справи в крайовому масштабі. Правда, був створений тимчасовий Український Крайовий Кмітет 200-річчя Американської Незалежності із дуже обмеженою кількістю осіб та з виразною думкою, щоб почати підготовку негайно. В плані того, що УККА скличе окремі наради репрезентативів всіх наших центральних установ і тоді буде створений цей необхідний Комітет, подібно, як свого часу був створений окремий Комітет Пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні. З Комітетом 200-річчя Американської Незалежності, дещо цього не сталося, хоча приватно відомо, що поодинокі особи з тієїж самого Комітету, зокрема проф. Тарас Шмагала і Володимир Бакад, як і президент УККА проф. Лев Добраянін у Вашингтоні, в тій справі вже багато чого зробили, зокрема коли мова про зв'язки з відповідними американськими установами і акціями.

Так само дещо вже зроблено в деяких наших громадах зроблено з місцевої ініціативи і принагідно, не дивлячись відповідній акції на крайову скало.

Добрий приклад у цьому відношенні дала власне Філадельфія. Із надрукованою недавно "Звернення" відомо, що там з ініціативи очолюваного д-ром Іваном Скальчюком місцевого Відділу УККА вже створено Громадський комітет в кількості понад 50 осіб та з участю майже всіх місцевих установ і організацій. Програмова комісія згаданого Комітету вже опрацювала широкую програму, здійснення якої коштуюватиме 75,000 доларів, збірка яких уже почалася.

За цю акцію нашим філадельфійцям можна тільки скласти GRATULACIJA та побажати їм найкращих успіхів. Наша Філадельфія знову дала приклад і було б добре та корисно, якщо б за тим прикладом пішли і всі інші наші громади.

Загроза для безпеки

Минулої середі, 29 січня, секретар оборони Джеймс Шлесінджер знову повторив тривожне твердження: мілітарна сила ЗСА послабла. Промовляючи на конференції Центру для стратегічних та міжнародних студій при Джорджтаунському університеті, Шлесінджер, досить неспівмістично висловився про мілітарний баланс між Америкою та Совєтським Союзом, твердячи, що світ більше не вважав американську мілітарну силу за "застрашуючу". Він і адмірал Томас Морер, колишній шеф морських операцій, окрему увагу звернули на те, що дуже послабла військова сила ЗСА та держав Організації Північно-Атлантичного Договору (НАТО) в східній частині Середземного моря, вказуючи на недавні події на Близькому Сході та на ситуацію на Кипрі. Адмірал Морер сказав, що нині військова спроможність держав НАТО в тій частині світу є найслабшою від часу Другої світової війни.

Завдяки Шлесінджеру та Морера дійсно тривожні. Вони вказують на можливість, що якщо дотепершню тенденція продовжуватиметься, то в недалекому майбутньому ЗСА можуть стати тільки другою з черги мілітарною потугою в світі, бо Совєтський Союз висунеться на перше місце.

Що може спричинити таку серйозну загрозу для безпеки Америки? Частину відповідь на це питання дав сам Шлесінджер на конференції в Джорджтаунському університеті, вказуючи на факт, що тоді, коли Совєтський Союз кожного року збільшує свій оборонний бюджет на 3 або й на 5 відсотків, то ЗСА за останні кільканадцять років зменшала свої видатки на оборону цілі на 30 відсотків. Шлесінджер, адмірал Морер та інші промовці на цій конференції також твердили, що новий 94-ий Конгрес ЗСА в загальному відзеркалює негативну настанову щодо збереження мілітарного балансу між ЗСА і СССР у всіх частинах світу. Як приклад, вони вказали на факт, що законодавці не хочуть погодитися на конечний 93-бильйонний оборонний бюджет, запропонований Більям Домом. Крім того, ще попередній 93-ий Конгрес зменшив військову допомогу для Південного В'єтнаму і Камбоджі, а тепершній Конгрес відмовляється підвизити цю допомогу. Зменшення військової допомоги цим двома державами послаблює не тільки їхню спроможність успішно боротися проти комуністичної агеції, але також послаблює мілітарні впливи ЗСА в тій частині світу.

Незаперечним фактом є, що економічні проблеми в самій Америці вимагають зменшення видатків Уряду, але ці зменшення повинні стосуватися інших частин державного бюджету, а не оборонної.

Уряд ЗСА також мусить подбати, щоб переговори із Совєтським Союзом щодо обмеження нуклеарної зброї та взаємного роззброєння не довели до мілітарної переваги СССР. Роззброєння і обмеження атомової зброї є конечними для світового миру, але не коштом перетворення ЗСА в другорядну мілітарну силу, бо тоді країна вільного світу опинилася б під дуже серйозною загрозою.

Я. Гайнас

АПЕТИТ МОСКВИ ЗРОСТАЄ...

Останнє потягнення совєтського уряду на міжнародному форумі, яким було урочистою доуго обговорюванню й з великими труднощами породжуваного договору із ЗСА, викликало живу дебату як в американській, так і світовій пресі. Мусили зайняти до цього становище теж і найвищі державні чинники. На жаль, з американського боку заступав факт, який не повинен був мати місця і якого за всяку ціну треба уникати. А саме: з найвищого посту впадо обанувачення американського чинника, в даному разі законодавчих палат, у спричиненні того більшовицького постуку. Помінаючи вже, що це не відвпливає правді, але ніякі державні чинники в ніякому разі не повинні оправдувати противника розходженнями, чи різними думками у своєму власному нутрі. Це тільки скріплює противника і дає йому додаткову зброю в руки. Такий, здавалося б, дрібний факт кидас теж якраз не світло на калібер і стиль праці людей, що цього роду енуціативі пригтовляють. Супроти зовнішнього чинника, та ще такого, як більшовики, всі елементи державної влади мусять зстояти одним фронтом! Тим більше у даному разі, коли останні відкидання не лише самим фактом, але й формою, в якій це сталося, мусять викликати велике застерєження і заставити до передумання існуючої світової ситуації і більшовицьких діячів енуціативі в більшій пресі, які полегше відкидання, повиномлення ТАСС, лист Громянка до Кіссінджера, а описайкоментарі вже після відкидання недозначно вказують, що Москва наміряється посилити свої агресивні заходи на різних фронтах. На це вказує теж поклянка московського амбасадора у Вашингтоні до Мокєкви "на консультації".

Московські політики і дипломати вже по довгій традиції російської імперії є холодно калькулюючими реалістами, терпеливими й безсердечними грачами. Хоча свої рішення знавають вони в бомбастичну фразеологію, то в їх ядрі завжди конкретний інтерес російської імперії, дальші здобутки й матеріальні успіхи Москви. В останньому випадку московські дипломати й коментаристи підкреслюють "змішування" у внутрішній справі СССР" як причину відкидання договору. Без сумніву, в цьому є чимала частка правди. Більшовики бо знають, що внутрішні умови в СССР були б і будуть їхньою "Ах'їлловою п'ятою" й тому вони завжди старатимуться не допустити стороннього ока і сторонніх заходів.

Та цього було б мало для зривання важливого договору. Мусили тут бути ще й інші причини. Починаючи від геополітичних. Докладніша аналіза цього договору ви-

Д-р Тарас К. Церкєвич

ЩОБ БУТИ БАТЬКАМИ

У попередній статті на цьому я перевів аналізу принципів розвитку дитини, що стосуються всіх дітей, а передусім немоллат і дуже малюк дітей. У цій статті я хоту накреслити способи діяння, якими треба послуговуватися при достранні трохи старших дітей. Залежно від інтелектуального розвитку дитини, батьки повинні застосовувати ці способи діяння в житті дитини, коли

дитина має три до п'яти років життя.

Перше, що треба пам'ятати про дітей, це те, що вони люблять моделювати, формувати щось нове. Не підлягає сумніву, що кожна дитина буде наслідувати поведінку тих, що навколо неї, отже в першу чергу батьків. Тому, якщо батьки сперечаються, сваряться, б'ються, п'ють, а-бо понайд міру ілять; брешуть одне перед другим, сумують, надірно граються, або не живуть у згоді; один одному підпорядковуються або часто вступають один проти одного, або взагалі показують нездорові прояви поведінки перед дитиною, то найбільш правдоподобно достраною дитина засвоюватиме все це поведінку батьків.

З другого боку, якщо батьки дискутують над усіма справами логічно і стримано, говорять холоднокровно і без пристрастєй, думають і працюють крисно для себе, ілять і п'ють в міру, то цілком правдоподобно, що діти в дальшому житті присвоюватимуть таку саму поведінку, як перечислено вище. Діти не будуть слухатися батьків, але виступатимуть проти них, кіба що під впливом терору батьків будуть примушені до сліпого послуку. Бо для деяких дітей брак послуку і виступ проти батьків може бути досвідом старших, залежно від того, як батьки наставлені до непослуку. Деякі батьки, не знаючи, як поводитися з дітьми, невідповідно карають дітей, мимоволі цим змушують їх до дальшого непослуку і виборки проти батьків, хоч навіть ці батьки мають добрі заміри щодо своїх дітей.

Якщо йдеться про дисципліну, то, однаково, батьки і діти повинні пам'ятати, що у світі існують певного роду дії і події, предмети і люди, якими всі діти цікавляться, живуть ними і заважають утіху при зустрічі з ними. Ці предмети, дії і люди мьжемо назвати "підсилювачами" (реінфорсер). Діти працюватимуть для цих підсилювачів. Ці підсилювачі збільшуватимуть частоту явних поведінок, якщо ця певнічка впливає із впливу підсилювача. І тому дитина, яку цілується і голубиться, коли вона робить збитки, буде частіше і більше їх робити, збільшувати свої збиточницькі прихити. Дитина, батьки якої потурують її вимогам, буде діяти як вимоголива дитина. Дитина, яка прививається до частого перебування вдома разом з матір'ю, удаючи з себе хворобливу, виросте на майбутнє гіпохондрика. І навпаки, якщо дитина дістане грошову нагороду або подарунок у формі забавки за добрі поступки у школі, то така дитина буде горнутися до навчання і буде завжди пориватися до науки. Якщо дитина діставатиме похвали за свої артистичні досягнення, то така дитина культуруватиме свій нахил до мистецтва. Якщо дитині буде вільно дивитися на телевизор, після до-

архитекти сучасної американської політики обманували себе надією, що уступки Москві подастуть прихити їй до співпраці в розв'язці таких небезпечних конфліктів, як у В'єтнамі, чи тепер довургіт Ізраїлю. Досвід показав, що більшовики, не зважаючи на всі ці уступки, зроблені їм, не тільки не збиралися причинитися до розв'язки у В'єтнамі чи на Близькому Сході, але навпаки, постійно й безперервно робили все можливе, щоб ці конфлікти завогнитись й поширитись, щоб якнайбільше зважити й сил ЗСА були зв'язані в них. А тоді їм нагода виривати те, на що вони в інших умовах не могли б позаяжтися.

Все промовляє за тим, що саме тепер Москва вважає, що завогнення на різних світових театрах працос для її агресії й пенетрації. Одночасно з тим вона зовсім не думає зривати відруження детанту, яка їй нічого не коштує і не перешкоджає їй у її агресивних замірах. Таким чином зривання торговельної умови з ЗСА набирає значення сигналу й віхи, які вказують на нові вітри і будуть і закріплює ідея Четвертого універсалу, яка і до сьогодні виразно позначена на карті світу, хай навіть під накрученим знаком серпа і молота, замість її тризуба.

Бути співучасником такої дії навіть в ролі юнака — добровільця, з перспективи нашого часу, видається винятковим благословенням ласки Божої, бо вона унікальна і неповторна на протязі століть. Це любов, це патос, це зов криві, це жертва, невмирущий символ якої є самопосвята юнаків, що пішли під Крути і створили там немирну легенду віри й героїзму.

Розуміється, що стикінням спрямуванням юного Василя було стримління до літературного вялязу. Ще будучи студентом славнозвісного укрїнського університету, що постав тоді у Львові нелегально, Василь почав залицати з музами. Почалася, розуміється, з віршів і дебютовувалос на скромному форумі дитячого журналу "Світ дитини", але поруч з цим, вже 1921 року, обережно й делікатно появляються його віршові прозові нариси у видавничстві "Русалка" з назвою

3 НАШИХ ВУДНІВ
Будьмо готові!
Признаюсь, що з важким серцем прочитав я еступку статтю "Свобода" за 2-ге січня цього року п. з. "Новий Рік — старі завдання". Редакція шире турбується різними неповідками в нашому громадянському житті, а перед усім — савалованим т. з. "манерою" резолюцій, що їх нікто не вьконус, які гасло збуваютьсє зараз на другий день після їх шумого савалення. Тут же наводиться приклад такої, з дозволу савезців, "активності": кармідою занедбану стражу підготви нашої участі у відзначуванні 200-річчя Американської Незалежності вже в наступному, 1976-му році. "Кривлятьсє резолюцій в цій справі, — пише "Свобода", — не переписати б, але діла — позжалось Божої! Застогнала резолюціями наша громадська гора, а відна діла, навіть миши не виродила". Розуміється, якщо гора і миши не виродила, то це наівлялось колись, у Львові, "слабим породем" і такій незвідній стам мусить трьивожити серце кожного відповідального американця українського роду, чи там у країнах, американсього з о громадяннина. А вже американці так прихильно ставляться до щирогого відзначування роковин Української Державности 22-го Січня, що аж моляться в Конгресі, у Вашингтоні, за цю нашу Державність! То кіба годиться нам, українцям, зідно відзначити їм, американцям, з нагоди роковин Із Державности й Незалежности, — хоч би раз у двісті років!

На цю тему була недавно розмова, з тоу жак дискусія, в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью-Йорку. Автор цих рядків, єршимим ділом признається, що саме він цю дискусію спровокував, постаюючи такою формальне запитання: "Чи наша Клуб щось в цій справі робить, або зброить?" Подививсє голова Клубу на секретарку, секретарку на касирку, касирку на двоє заступників голови, бо третій, звазіяно, не приготував на засідання, а всі троє разом спинили соколиний зір на імпрезовому референсові. А той стиснув плевміа і сшигав: — Або до нас щось в цій справі звертається!?

Справді — дійсно: знаємо з газет, що існує українська секція в Комітеті відзначення 200-річчя Американської Незалежності, що ця секція має своїх "обирівців", своего президента і "єрмана", свій план праці... То скажіть, люди добрі, як це сталося, що нашоє-обирівці яктос не добажати такої установи, як Літературно-Мистецький Клуб у Нью-Йорку, що має в свого рядах видатних мистців, поетів, письменників, журналістів, музиків, акторів, які могли б активно причинитисє до підготви нашої участі в ювілейних святахуваннях 200-річчя Америки.

Могли б, — якби щось бажало собі їх снєгвасті, допомогти, зи поради!

Більшість батьків, які читатимуть цю статтю, на жаль не ішли і далі не йдуть за цією системою від самого народження дитини. Вони не навмисне заохочували і вчили своїх дітей до деяких дв- (Закінчення на стор. 3-ій)

Більшість батьків, які читатимуть цю статтю, на жаль не ішли і далі не йдуть за цією системою від самого народження дитини. Вони не навмисне заохочували і вчили своїх дітей до деяких дв-

Більшість батьків, які читатимуть цю статтю, на жаль не ішли і далі не йдуть за цією системою від самого народження дитини. Вони не навмисне заохочували і вчили своїх дітей до деяких дв-

Більшість батьків, які читатимуть цю статтю, на жаль не ішли і далі не йдуть за цією системою від самого народження дитини. Вони не навмисне заохочували і вчили своїх дітей до деяких дв-

Більшість батьків, які читатимуть цю статтю, на жаль не ішли і далі не йдуть за цією системою від самого народження дитини. Вони не навмисне заохочували і вчили своїх дітей до деяких дв-

Більшість батьків, які читатимуть цю статтю, на жаль не ішли і далі не йдуть за цією системою від самого народження дитини. Вони не навмисне заохочували і вчили своїх дітей до деяких дв-

Улас Самчук
НЕОХОЧИЙ ЮВІЛЯР
До 75-літнього ювілею Василя Софронова Левцького в Торонті 21 грудня 1974 р.

(1)
Василь Софронів Левцький не належить до тих, що люблять хвалитися своїми роками, навіть коли вони і дуже заслужені і дуже категоричні. Як свого часу Бенард Шов, він схиляний заперечувати, що роки — ніяка заслуга, а скорше накінута невмолімість, що її годі уникнути саме тоді, коли вони найменше імпонують їх жертві.

Але його друзі подбали про те, щоб і він не уникнув цих тортур часу... Бо в таких випадках нас цікавлять не так роки, як їх зміст, їх насиченість долею та їх інтригування загадковість буття. Роки тут лиш чарівна посудина, в якій зібрано нектар діяння розуму й серця. А до того, це дружба, це спільність долі, це ритуал... Багато пройдено разом, багато бачено, багато пережито. Це спіль-

Спробуємо, наприклад, торкнутися життя нашого ювіляра... Народжений 14 грудня 1899 року в селі Стриганці недалекого Дністра колишньої Станіславщини, колишньої Галичини, колишньої Австро-Угорщини, на другій півкулі нашої планети, в родині сльзничка Софрона Левцького та його дружини Свєрчі, що походила зі Шуугівців. Події 1917 року застали його в гімназії... Йому вісімнадцять років, йому треба кічати школу, але, як кічати школу, коли в Києві будуть хвалитися не лише нас, тепер живуючих, але й всіх людей всієї земної кулі, як довго вони на ній житимуть. Це зворотний пункт долі народів, включуючи сюди і народ України, предстанниками якого післано нас сюди до Торонта цієї великої і прекрасної Канади.

Ми прибули сюди не кінце з власної волі і не кінце випадково. Нас післано Вищою Волею і розплановано по широкому світі з певним визначенням призначенням. І щоб це визначення зрозуміти, варто лиш торкнутися тих років, що були визначені кожному з нас.

Більшість батьків, які читатимуть цю статтю, на жаль не ішли і далі не йдуть за цією системою від самого народження дитини. Вони не навмисне заохочували і вчили своїх дітей до деяких дв-

